

на колективната дейност на разумни същества. Като работят и мислят, тъ произвеждат свѣтлина, която изпращат на цѣлия свѣтъ. Ние наричаме тази свѣтлина слънчева. Чрезъ червения цвѣтъ тъ изпращатъ животъ на земята; чрезъ портокаления — внасятъ индивидуализъмъ въ сѫществата; чрезъ жълтия — пращатъ интелигентностъ; чрезъ зеления — потикъ за растене; чрезъ синия — вѣра и надежда; чрезъ виолетовия, тъ внасятъ въ всички живи сѫщества сила, да се борятъ съ мѫжното и да ги преодоляватъ. Слънцето изпраща още много цвѣтове на земята, които не сѫ проучени добре. Благодарение на разумните сѫщества, хората се ползватъ отъ Божествената свѣтлина. Казвате: Наистина ли сѫществуватъ хора на слънцето? На този въпросъ може да се отговори толкова, колкото и на въпроса: каква ще бѫде формата на човѣка, като напусне тѣлото си, и кѫде ще живѣе? Какво пространство ще заемате, като заминете за другия свѣтъ? Докато сте живѣли на земята, вие сте имали голѣмо богатство, но щомъ заминете за другия свѣтъ, никаква собственостъ нѣма да имате. Тамъ нѣма да заемате почти никакво пространство. За да се ползвате отъ условията на другия свѣтъ, вие трѣбва да се откажете отъ сегашните си вѣзгли. Не можете ли да се откажете отъ вашите повърхностни разбирания, ще се намѣрите въ голѣма тѣмнина и ще кажете, че животът нѣма смисълъ. Самъ по себе си живо-